

Leo van Druten, openingspeech tentoonstelling HKK (Haagse Kunst Kring), Den Haag, 15 maart 2014

“Tineke Porck behoort tot een kleine groep kunstenaars omstreeks 1990 werkzaam in Den Haag, die men de minimalistische constructivisten zou kunnen noemen.

Deze groep zocht altijd de grens op. Ook het werk van Tineke, doorgaans opgebouwd uit elementaire onderdelen als lijnen en punten en uitgebeend tot het bot gaat tot het uiterste. Het zegt niets, maar het spreekt en het spreekt met een taal die niet altijd verstaan of begrepen wordt. Zeggingskracht wordt niet alleen bepaald door het maximaal uitdrukbare, maar ook door het minimale. Het is nu juist het minimale waar we de meeste moeite voor moeten doen om tot een juiste conceptie of begrip van het werk te komen. Veel mensen zijn daar te lui voor, nemen de moeite niet, gaan er aan voorbij of zijn er zelfs bang voor. Leegte maakt onzeker, het confronteert ons met de leegte in onszelf, leegte is eng. Er is voor deze angst een officiële naam: Horror Vacui. Angst voor leegte. Het liefst proppen we ons vol met een overdaad aan indrukken en beelden om maar geen leegte te hoeven ervaren.

Het werk van Tineke Porck scherpt de zintuigen, vergroot daarmee de waarneming, leidt tot een dieper bewustzijn en is daarom bevrijdend.

Het meditatieve en in zichzelf gekeerde karakter van haar werk gaat nu natuurlijk een beetje verloren in de drukte van de Vernissage, maar hierna volgen nog weken van betrekkelijke rust waarin het werk optimaal tot zijn recht zal komen. Ik zou dus willen zeggen; ontsnap aan de hectiek van de dag en laat u verheffen te midden van en door dit prachtige werk.”